

Lov om offentlig Forsorg § 219 tilkommende Børnebidrag, samt at Tillægget beregnes efter de i Forsorgslovens Kapitel XV givne Regler for Normalbidrag. (Man har ud over det af Aldersrenteudvalget udarbejdede Forslag stillet Forslag om, at Bidraget dog ikke kan overstige det Beløb, som vedkommende maatte være tilpligtet at yde til Barnets Forsørgelse.) Dette indebærer bl. a., at Retten til at faa Børnetillægget udbetalt med det fulde Grundbeløb er betinget af, at Rentenyderens aarlige Indtægt af Alders- og Invalidrente med eventuelle Tillæg (bortset fra Børnetillægget) og eventuelle Indtægter ved Siden af Renten ialt ikke overstiger de Beløb, der er anført i Forsorgslovens § 194, jfr. senest Socialministeriets Cirkulære af 6. Marts 1945. Hvis Rentenyderens samlede Indtægt overstiger de i Cirkulæret anførte Beløb, bliver 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage i Børnetillægget. Da Hensigten er at sideordne Forsorgslovens og Folkeforsikringslovens Regler om Hjælp til Forsørgelse af Børn, siger det sig selv, at en Rentenyder, der er berettiget til Underholdsbidrag, enten fra en bidragspligtig eller fra det offentlige, ikke kan modtage Børnetillæg, ligesom heller ikke Rentenydere, der i Henhold til Forsorgsloven vilde være udelukket fra Bidrag, kan opnaa Børnetillæg. Dette betyder, at Rentenydere med Børn født udenfor Ægteskab ikke kan faa Børnetillæg, saa lidt som Rentenydere med Børn født i et tidligere Ægteskab, for hvilke der er paalagt Bidrag, eller for hvilke der ikke foreligger Bidragsresolution. For de Rentenydere, der hidtil kun har modtaget Børnetillæg, vil Forslaget i langt de fleste Tilfælde betyde en Forhøjelse af dette med ca. 80 pCt., idet de omtalte Normalbidrag senest pr. 1. April 1946 er fastsat til 444 Kr. i Hovedstaden, 372 Kr. i Provinsbyerne og 300 Kr. i Landkommunerne. Til Trods for denne betydelige Forbedring vil det dog af foranstaaende fremgaa, at der fortsat kan være Behov for Ydelse af personligt Tillæg i Tilfælde, hvor Rentenyderen slet ingen Indtægt har ved Siden af Renten.

Det foreslaaede Børnetillæg ydes med samme Beløb pr. Barn uanset Børnetallet, en Ordning, der selvsagt betyder en gennemgribende Forbedring for de — iøvrigt ikke særlig mange — børnerige Familier, der har været særlig ugunstigt stillet under den nuværende

Ordning, hvor Børnetillægget halveres for hvert Barn udover det første og slet ikke ydes for Børn udover det fjerde Barn.

Stk. 6. Idet man iøvrigt henviser til Aldersrenteudvalgets Betænkning S. 115 ff. bemærkes:

De nuværende Særregler for Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle er Rentenyder, gaar ud paa, at der ved Rentens Beregning kun regnes med Halvdelen af Ægtefællernes samlede Indkomst, ligesom »Formuetillægget« kun beregnes af den halve Formue. For at forhindre, at de omhandlede Rentenydere takket være denne Regel skulde kunne faa en højere Rente, end saafremt begge Ægtefæller var renteberettigede, har man maattet indføre den saakaldte »Modprøveregel«, hvorefter de paagældende dog aldrig kan faa en højere Rente, end saafremt begge Ægtefæller var Rentenydere. Denne Ordning indebærer i Praksis, at saadanne Rentenydere med Indtægt udover det fradragsfri Beløb faar et »Ægteskabstillæg«, som endog er stigende med Indtægten indtil det Punkt, hvor Modprøven sætter ind. Derimod betyder den ikke nogen Fordel for Rentenydere med ingen Indtægt eller med Indtægter, der er mindre end det fradragsfri Beløb. At Rentenydere med større Indtægter skal faa et Tilskud til Forsørgelse af deres Ægtefælle, medens den helt ubemidlede Rentenyder intet faar, synes lidet rationelt. Hertil kommer, at Reglerne administrativt er meget vanskelige at arbejde med.

Ved Forslaget gennemføres et fast Ægteskabstillæg til alle Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente. Tillægget er fastsat saaledes, at det udgør Halvdelen af Forskellen mellem Rentens Grundbeløb for enlige Mænd og Ægtepar, hvor begge Ægtefæller oppebærer Rente. Paa Grundlag af de pr. 1. April 1945 regulerede Takster vil Tillægget andrage 360 Kr. i Hovedstaden, 306 Kr. i Provinsbyerne og 258 Kr. i Landkommunerne.

Som Følge af denne Ændring foreslaas Bestemmelsen i § 41, Stk. 3, Nr. 5, henført under § 41, Stk. 3, Nr. 1, og ændret derhen, at fremtidig Ægtefællernes samlede Indkomst lægges til Grund ved Renteberegningen. For saa vidt angaar saadanne Ægtepars Formueindtægt, udtales det endvidere — i Konsekvens af de ovenfor foreslaaede Ændringer — i § 41, Stk. 3, Nr. 2, at »Formue-